

förväntar sig är det vår förhoppning att så många vårdgivare som möjligt ansluter sig.

Carl-David Agardh
ordförande, Svensk Förening för Diabetologi, stf chefläkare, Universitets-sjukhuset i Lund,

Christian Berne
vice ordförande, Svensk Förening för Diabetologi, överläkare, medicinska kliniken, Akademiska sjukhuset, Uppsala,

Anders Nilsson
sekreterare i arbetsgruppen för diabetesregistret, överläkare, medicinska kliniken, Helsingborg,

Peter Nilsson
sekreterare, Svensk Förening för Diabetologi, styrelseledamot, SFAM, distriktsläkare, Vårdcentralen, Dalby.

Tillgång till fakta en förutsättning för utveckling av diabetesvården

Debatten om utvecklingen av diabetesvården borde ha en annan utgångspunkt än hur de olika specialistkompetenserna inom vården ser på varandra – nämligen hur kan en god vård tillförsäkras den enskilda människan med diabetes.

En överraskande erfarenhet som framkom i arbetet med Socialstyrelsens Aktiv uppföljning är att diabetesvården är så dåligt dokumenterad. Sålunda var det svårt att få fram antalet amputationer hos diabetiker, eftersom dessa data inte fanns samlade. Kunskap om utgångsläget var en förutsättning för att Sverige skulle kunna uppfylla Saint Vincent-deklarationens mål att halvera antalet amputationer.

Från Svenska diabetesförbundets del har vi inget intresse av att olika specialiteter inom vården kvalitetsssäkrar eller kvalitetsutvecklar sig isolerat. För oss är det väsentliga att vården har en god kvalitet, oavsett om den ges inom primärvård, slutenvård, specialistenhet etc. Olika individer med diabetes har olika behov av vård, men vi har alla samma rätt att få vård av god kvalitet och att vid behov få tillgång till de olika specialistfunktioner

KORRESPONDENS

Max 400 ord i korrespondenspalten!

Till »korrespondens» välkomnas korta inlägg (högst 400 ord plus, om nödvändigt, ett fåtal referenser), i två exemplar och med dubbelt radavstånd.

Eftersom korrespondenspalterna är ett mått på läsarnas intresse för tidningen vill vi även fortsättningsvis värna om denna avdelning, som har högt läsvärde. Genom att varje insändarskribent fattar sig kort kan vi bereda plats för fler och publicera snabbare.

Redaktionen förbehåller sig rätten att rubricera och förkorta inlägg. För att påskynda publiceringen sänds normalt inget korrektur till författaren.

som krävs för helheten i en god behandling.

Oroväckande

Det borde från alla inblandade parter finnas ett intresse av att samla in entydiga fakta om vårdens kvalitet och de effekter vården har på utvecklingen av komplikationer på kort och lång sikt.

Det är för oss oroväckande att frågan om ett nationellt diabetesregister utvecklas till en debatt om olika specialistfunktioners initiativ och problemformuleringsprivilegium. För utveckling av diabetesvården krävs samarbete och att dokumentation av vården läggs på ett plan över de enskilda specialistfunktionerna.

Svenska diabetesförbundet välkomnar inrättandet av ett nationellt diabetesregister som täcker all diabetesvård i Sverige och det är vår förhoppning att så många som möjligt deltar i arbetet för att registret skall kunna utgöra det instrument för kvalitetsutveckling som diabetesvården är i behov av.

Anders Ericsson
ordförande i Svenska diabetesförbundet

Marie-Jeanette Bergvall
kanslichef i Svenska diabetesförbundet

Varför gav vi inte sjuksköterskorna vårt stöd?

Det var smärtsamt att se sjuksköterskorna ge upp sin kamp med det skamligt dåliga resultatet! Var det verkligen

nödvändigt? Varför fick sjuksköterskorna inte något tydligt stöd från oss läkare? Varför var Läkarförbundet så tyst? När jag själv äntligen bröt min egen tystnad tog konflikten slut innan mina ord hann in i Läkartidningen. Här följer en lätt ändrad version.

Jag skämdes över att i massmedierna se och höra den ena läkarkollegan efter den andra kritisera sjuksköterskorna för deras strejk. Människorna i min omgivning tittade undrande på mig: Vad menar läkarna? Vi borde ju i stället solidariskt med stort eftertryck ha givit dem det stöd de förtjänade. Varför inte en tims lång arbetsnedläggelse i solidaritetens namn?

Arbetsgivarens fel

Bollen låg ju hos arbetsgivaren! Det är arbetsgivarens fel att sjuksköterskornas lön inte motsvarar deras utbildning,

ILLUSTRATION: FOLKE NORDLINDER

»Varför ska just sjuksköterskorna vara de som drar åt svängremmen mest när samhällsledarna inte klarar sina uppgifter?»

kompetens och ansvar för människors liv och hälsa eller deras mentalt påfrestande arbetssituation med andra människors sjukdomar, lidanden och döds-kamper direkt inför sina ögon. Detta måste framhållas med mycket större tydlighet för allmänheten och massmedierna. Varför ska just sjuksköterskorna vara de som drar åt svängremmen mest när samhällsledarna inte klarar sina uppgifter? Jämför sjuksköterskornas lön och löneökning med landstingspolitikernas egen löneförhöjning, såväl i procent som i reda pengar! Hur mäter och värderar man ett arbetes ansvarsnivå?

Samma mål

Läkare och sjuksköterskor har samma mål i sitt arbete: patienternas bästa. Vi har också samma arbetsgivare. Då måste vi självklart också vara solidariska med varandra. Visst var sjuksköterskorna värda minst den löneförhöjning de hade begärt! Det tycker nog de flesta patienter också.

Vi läkare borde inte ha förstärkt massmediernas vrångbild att det var sjuksköterskornas fel att strejken blev så lång. Det var ju arbetsgivarnas fel! Och eftersom arbetsgivarna sannolikt sparade in mer pengar ju längre strejken fortsatte, tänkte de säkert inte lyfta ett finger för att förkorta den. Kan-ske var strejk fel vapen. Till nästa gång kunde man kanske i stället låta bli att ta upp patientavgiften! Då bleve det kanske annat ljud i skällan? Helt utan skadliga effekter för sjukvården!

Eller en kollektiv massuppsägning, så att arbetsgivaren blev tvungen att löneförhandla med »marknadpriser» inför nyanställning? utan gliringar och kritik från andra personal-kategorier med samma arbets-givare!

När det är strejk måste vi *alla* vara solidariska, både i egenskap av arbetskamrater och som medmänniskor till personer vars hårda och ansvarsfulla arbete vi mycket väl känner till.

Sjuksköterskor, ni borde ha hållit ut!

Olle Kjellin
Moheda

Läkartidningens författaranvisningar publicerades senast i nr 1–2/94. De kan även beställas från sekretariatet.